

докле—да ся покажеть смъртни бѣлѣзи по снага-та му. *ib.* p. 98. Представятъ само иредѣ жертвенника, животнытъ които принасятъ, и никой не бива да принаси освѣтъ млади, бѣлы и безъ никой недостатокъ и бѣлѣтъ (*et sans tache*). Т. 64. 4).—рубецъ: „Що има на братина глава?“—„Братъ ми има отъ сабя бѣлекъ, Че е посеченъ на люта войска“. М. 87. Кога бѣше новъ гора-та, Та паднало силно дарво, Сторило му силенъ белекъ М. 120.

Беледія *еп. постели*: Сумъ искиналъ шѣсъ постели,—басмалии Три душега беледіи. М. 297.

Бележитъ *пр.*—отмѣченный родимымъ пятномъ, знакомый: Дете ми сѣ доби, дете, мъшко дете, Дете, мъшко дете, бележито дете, На гради-те му и ясна месечина; А на глава-та му летно бѣсно сѣнце. М. 169. Са ми сѣ дворѣ бележити, Стредѣ дворѣ имамъ бѣла чешма. М. 239. Монте дворѣ ми се бележети, Среди дворѣ три танки тополи, На тополи до три къкавици. В. 355.

Бѣлѣжка *с. ж.*—1) значокъ, примѣта: Явися пратеникъ съ чръвенъ бѣлѣжка на сулица-тж. Р. 48. Пресечи си мало пѣрсте, Да протечать цѣрни кѣрви, Ка ке вървишъ низъ гора-та, Бележувай дѣрво каменъ... И пакъ назадъ да сѣ вървишъ; По бѣлешки пѣтъ ке наидишъ... Нелъ зароси сѣтна роса, Та си изми бѣлешки-те—цѣрни кѣрви, Що бележи дѣрво каменъ. М. 19. 2)—замѣчаніе, выговоръ: Тешко му припадале, кога суровій ступанинъ на къщата му правеше вѣкон безсмисленни бѣлѣжки. Зк. 165.

Бележи **Бележувамъ** *м. д.*—отмѣчаю, намѣчаю: *ср. с.* бѣлѣжка. М. 19. Бележувай дѣрво каменъ.. Пресекла ѣ мало пѣрсте, Ынисала низъ гора-та. *ib.* Бележилъ юнакъ, бележилъ Малка-та мома въ село-то, Рудо-то ягне въ стадо-то, Явор-отъ дѣрво въ горе-то. Самура калпакъ въ градъ Солунъ. *ib.* 607. Кѣту забочи „садило“ на бѣлѣженое мѣсто. Пк. 72.

Белезія* *ул.* **Бележица*** (*bilazuk, bilëzik, bilëzik, ср. А. Braclet*) *с. ж.*—браслетъ, —наручникъ: Съ тежко въ тумрукъ на нодзе-то Дребенъ синджиръ на гърло-то, Белезіи на рѣце-то. М. 78. Вукагин на нодзе-то, Дребенъ синджиръ на гърло-то, Сосъ белезіи на рѣце-то. *ib.* 412. Други пѣтъ сама свѣкарва ѣ ходитъ у мома-та и ѣземать мера за коланъ со пафти, за колби (белезіи) и за четири пѣрстени. *ib.* p. 518: А га не ѣ виде мале, До белите раки цѣрни бѣлѣжици, Над дѣгите пѣрсти дребни пѣрстена. В. 299.